

οἱ Νόμοι τῶν ἡμετέρων ἀειμνήστων χριστιανῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ Ἀπάνθισμα τῶν Ἐγκληματικῶν τῆς Β' Ἐθν. Συνελεύσεως . . . καὶ οἱ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν ἐκδιδόμενοι Νόμοι. Κατὰ δὲ τὰ Ἐμπορικὰ ἰσχύει μόνος τῆς Γαλλίας ὁ Ἐμπορικὸς Κώδῆξ.

§ πδ'. Ὅλοι οἱ κριταὶ ὑπόκεινται εἰς εὐθύνας, κατὰ τοὺς περὶ Κριτῶν Βυζαντινοὺς χριστιανικοὺς Νόμους, καὶ τὸ Βουλευτικὸν δικάζει αὐτούς . . .»).

716

1823. Ἐγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας πρὸς τοὺς δημογέροντας τῆς Ζάχολης (Κορινθίας), ἀπὸ 28 Ἰουλίου, ἐν 44, σ. 268, ἀριθ. 140.

« . . . ἐὰν ὁ Ε., ἐν ᾧ ὑπάνδρευσε τὸν νιόν του, δὲν τῷ ἐχώρισε καὶ μερίδιον ἐκ τῆς περιουσίας του, δὲν εἶναι ὑπόχρεως οὐδὲ ἤδη, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ νιοῦ του, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐγγόνους του . . . Εἰ δὲ καὶ θελήσῃ ζῶν νὰ μοιράσῃ τὸ πρᾶγμα του εἰς τὰ παιδιά του, πρέπει νὰ τὸ μοιράσῃ εἰς πέντε, ἴσα μερίδια, ἐν διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τέσσαρα παιδιά του ἀρσενικά καὶ θηλυκά. Οὕτως ἔχει τὸ δίκαιον, οὕτως οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι διαλαμβάνουσιν . . . ».

717

1823. Ἐγγραφον, ἀπὸ 22 Μαΐου, τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐν 44, σ. 247, ἀριθ. 80.

« . . . κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους, κειμένους ἐν σελ. 326 καὶ σελ. 328 τοῦ σεβαστοῦ Ἀρμενοπούλου, κάμνουσι ἡ γυνὴ συνεισφορὰν τῆς προικὸς της, μοιράζει ἐξ ἴσου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν αὐτῆς τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς ».

718

1823. Πρᾶξις 972, ἀπὸ 3 Σεπτ., τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐν 44, σ. 282, ὅτι « τῶν αἵρετῶν κριτῶν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀπαράτρεπτος, κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους ἐν τῷ ἱερῷ Ἀρμενοπούλῳ ».

719

1823. Ἀπόφ. 1069, ἀπὸ 13 Σεπτ., τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκείας, ἐπὶ κληρονομικῆς ὑποθέσεως, ἐν 44, σ. 287–288, ἀριθ. 194.

« . . . οἱ ἱεροὶ νόμοι τῆς δίδουσι νὰ κάμῃ συνεισφορὰν τῆς προικὸς της, διὰ νὰ συγκληρονομήσῃ, πλὴν ἡ ἄνωθεν (= ἀνέκαθεν;) καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐπικρατήσασα συνήθεια τῆς Πελοποννήσου τὴν ἀποκλείει ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦτο . . . ».

720

1823. Ἐγγραφον 1157, τοῦ ὑπουργείου Θρησκείας, ἀπὸ 23 Σεπτ., ἐπὶ κληρονομικῆς διαφορᾷς,

ἐν 44, σ. 292, ἀριθ. 207.

«... ἕτερος νόμος, ἄγραφος καὶ ἐκ συνηθείας ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἐπεκράτησε εἰς Πελοπόννησον, ἀναιρεῖ τοῦτον τὸν νόμον (περὶ συνεισφορᾶς τῆς προικὸς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν κληρονομίαν) ...».

721

1823. Ἀπόφασις, 25 Σεπτ., ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάροῦ, τοῦ ἐπαρχικοῦ κριτηρίου,

ἐπὶ κληρονομικῆς ὑποθέσεως, ἐν 44, σ. 293–294, ἀριθ. 211.

«... ἐπειδὴ... εὗρομεν τὴν διαθήκην αὐτοῦ κατὰ πολλοὺς τρόπους ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰ τοπικὰ ἔθιμα, διὰ τοῦτο ἀποφασίζομεν... νὰ ἀποτιμηθῇ ὅλη ἡ περιουσία... καὶ ἐξ αὐτῆς ὅλης νὰ ἐξαίρεθῇ πρῶτον τὸ χρέος του, τὰ ἐξοδα ὅλα τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς ταφῆς, τὸ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης συνήθειαν ἐπιταμοίριον τῆς γυναικὸς του...».

722

1823. Ἀρ. ΙΑ' τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως, ἐν Ἀστρεῖ, 1 Ἀπριλίου,

ἐν 228, τ. 2, σ. 104–109. Διορίζεται ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀρχιεπισκόπου Ρέοντος καὶ Πραστοῦ, τοῦ ἐπισκ. Ταλαντίου, τοῦ ἱερομ. Βενιαμὶν Λεσβίου, τοῦ ἱερομ. Γερασίμου Παππαδοπούλου, τοῦ ἱεροδ. Γρηγορίου Κωνσταντᾶ, τοῦ Πανούτσου Νοταρᾶ, τοῦ Ἰω. Ζαῖμη, τοῦ Γ. Αἰνιάν, τοῦ Ἰω. Κοντουμᾶ, ἡ ὁποία «νὰ ἐκθέσῃ τὰ κυριώτερα τῶν ἐγκληματικῶν ἐκ τοῦ προχείρου, ἐρανιζομένη ἀπὸ τοὺς νόμους τῶν ἡμετέρων ἀειμνήστων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων καὶ ἄλλοθεν...».

723

1823. Ὁργανισμὸς τῶν Κριτηρίων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήσου Κρήτης, ἐξ ἄρθρων 33,

ἐν 228, τ. 4, σ. 28–32. Οἱ εἰρηνοποιοὶ κριταὶ κρίνουν ἀνεκκλήτως μέχρι 50 γροσίων τὰ πρῶτα Κριτήρια μέχρι 200 γροσίων. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτέρου Κριτηρίου ἐκκαλοῦνται εἰς τὸ Ἀνώτερον τῆς Ἑλλάδος Κριτήριον. Τὰ Κριτήρια κρίνουν κατὰ τοὺς νόμους τῆς Ἐθνικῆς Διοικήσεως, κατὰ τὸν § π' τοῦ Προσ. Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις κρίνονται ἀνεκκλήτως δι' αἵρετοκρισίας, ἐκ πέντε μελῶν, ἐξ ὧν ἐν διορίζει ὁ Ἐπαρχος καὶ ἀνὰ δύο οἱ διάδικοι. ἄρθρα 1, 11, 15, 20, 32 καὶ 33.

724

1823. Ὁδηγίαι τοῦ Βουλευτικοῦ πρὸς ἐπαρχιακὸν Κριτήριον,

ἐν 228, τ. 2, σ. 156 καὶ 463, καὶ ἐν 352, σ. 293.

17 Σεπτ. «... εἴτα ἀνεγνώσθη ἀναφορά τινων Καλαμιωτῶν, ἀναφερόντων, ὅτι... ἐπειδὴ τοπικὴ συνήθεια εἶναι, οἱ υἱοὶ νὰ κληρονομῶσι καὶ ὅχι αἱ κόραι καὶ γαμβροί...». 25 Σεπτ.